

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Ne frankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo

TELEFON št. 201.

GORICA

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverostopne petiti vrste po 14 vin, za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin, in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Št. 44.

V Gorici, v soboto dne 3. junija 1911.

Leto XIII.

Naši kandidati.

Naši kandidati za državnozborske volitve, ki se bodo vršile dne 13. junija, so ti-le:

1. Za Tolmin, Cerkljo, Kanal, Kobarid in Bovec:

Dr. Anton Gregorčič,
deželni podglavar v Gorici.

2. Za goriško okolico:

Josip Fon,
c. kr. deželno sodni svetnik v Gorici.

3. Za Ajdovščino, Komen in Sežano:

Dr. Hinko Stepančič,
c. kr. deželno sodni svetnik v Gorici.

Na krov,
poštenjaki v deželi!

Bojni rog Vas kliče, možje poštenjaki, **na volilni boj! Vsi na krov!** Zvest navdušen vojščak odvaga deset kimovcev! Pogum in volilno bojevitost ulijmo v naša srca!

Le še malo dni nas loči — še dober teden — od usodnega dneva, ko se pokaže, v kaki vodi plavamo, kolike so naše množice, koliko je uže sovražnik ljulike vsejal in kako ta rodi!

Da, odkritim srcem in s prav čisto dušo rečemo uže danes, da naše vrste se niso skrčile. **Naša armada narašča.** In prav razočarani bi bili, preslepljeni, izdani, udarjeni s slepoto, ako bi se motili.

Pakdo bi ne šel v volilni boj za tako stranko, za take može, taka načela! Da, prav vsak zaveden kristjan, vsak zaveden narodnjak! Ni pomisleka! Naši kandidati so prisegli: **Varovati vero in narod! Bog in narod! Z Bogom za slovensko ljudstvo!** To je načelo, to je podlaga, na katero bodo zidali naši kandidati, ako jim ti, drago slovensko ljudstvo, zaupaš!

Ni bilo do sedaj sile, ni bilo do sedaj viharja, ki bi izril iz src našega ljudstva **zaupanje**, katero se je globoko ukoreninilo med njim za naše kandidate. Ti, drago slovensko ljudstvo, si jih izvolilo in poslalo v deželni zbor. Ti, drago slovensko ljudstvo, si dva od teh že poslalo tudi v državni zbor. Tretji pa ni imel še prilike, vprašati dobro kraško ljudstvo, ali je vreden, je zastopati v hiši zastopnikov avstrijskih narodov na cesarskem Dunaju. Ta prilika se ima ponuditi 13. junija.

Gregorčič, Fon, Stepančič, to je trojica mož, drago slovensko ljudstvo, ki Te bo zastopala vestno, nesebično, ki je pripravljena žrtvovati vse svoje duševne moči in zmožnosti za mili slovenski rod, za mило slovensko domovino in za vero naših očetov!

Na krov, poštenjaki v deželi! Na krov, čil in še ne pokvarjen slovenski mladenič, vesten delavec, značajni posestnik, krščanski učitelj,

katoliški duhovnik! Na krov vsi, ki čutite versko in narodno! Na krov, Slovenci solnčne Goriške! **Preženimo temo, preženimo meglo, preženimo mlako liberalizma!** Ozračje solnčne Goriške naj bo čisto in zvezda jutranjica naj zasveti na obzorju Slovencev Goriške, ki naj naznanja širnemu svetu: **Rod slovenski na Goriškem, v hribih, v Brdih, v goriški okolici na Vipavskem, in na Krasu se je otresel gnilega liberalizma!** To naj se zgodi 13. junija!

Gregorčičev boj
za
deželni šolski zalog.

Med raznimi lažmi Gabrščekove „Soče“ je ena najnesramnejših lažnjiva trditev, da je dr. Gregorčič kriv, da še nimamo deželnega šolskega zaloga in da so vsled tega doklade okrajnih šolskih svetov tako visoke.

Poglejmo, kaj je resnica.

Dr. Gregorčič se je boril kot državni in kot deželni poslanec za ustanovitev deželnega šolskega zaloga in za razbremenitev naših okrajnih šolskih zalogov. Na Dunaju je izposloval s pomočjo grofa Alfreda Coroninija od Badenijevega ministerstva predlog za ustanovitev dež. šolskega zaloga za Goriško. Ko je prišel ta vladni predlog pred goriški deželni zbor, je nastalo med Italijani grozno razburjenje. Laški poslanci so izstopili iz deželnega zbora, ki je postal vsled tega nesklepčen. V Gorici so se vprizorile demonstracije pred škofijsko palačo, v gledališču so protestirali Lahji na javnem shodu proti vladnemu predlogu o deželnem šolskem zalogu. Tedanji deželni glavar, blagopokojni grof Franc Coronini, je odstopil in na njegovo mesto je bil imenovan dr. Pajer. Prve seje deželnega zbora pod Pajerjevim predsedstvom so se udeležili vsi laški poslanci in kardinal Missia, izostali pa so slovenski poslanci in s tem pričeli zopet abstinenco, da bi izbojevali s tem skrajnim korakom med drugimi zahtevami tudi **glavno bojno točko**, namreč deželni šolski zalog. Predsednik slovenskega kluba, dr. Gregorčič, je naznanil deželnemu glavarju Pajerju te le slovenske zahteve: Popolna ravnopravnost obeh deželnih jezikov v deželnem zboru, v deželnih uradih in zavodih; nastavljanje deželnih uradnikov, ki so zmožni obeh deželnih jezikov; **podpora okrajnim zalogom s sredstvi deželnega zaloga v znesku 80 odstotkov učiteljskih plač**; sklepanje v deželnem zboru v soglasju obeh strank; razdelitev poročil v deželnem zboru po narodnostnem načelu; zjamčenje podpor cestam itd.; rešitev vprašanja ljudske šole v Gorici; brezobrestna posojila vinorejcem; 200 tisoč kron za vipavsko železnico.

Med slovenskimi in italijanskimi poslanci so se vršila dolgotrajna pogajanja; a končno so Italijani odklonili vse slovenske zahteve, torej tudi deželni šolski zalog.

Kako je prišlo do tega?

* * *

Slovenskim zahtevam bi se bili Lahji gotovo udali, ko bi se bila pričeta abstinenca konsekvantno nadalje-

vala. Uspeh abstenenčne politike je bil odvisen od edinosti in vztrajnosti vseh 10 slovenskih poslancev in od virilnega glasu goriškega knez nadškofa. Ako se udeleži seje deželnega zbora poleg italijanskih poslancev nadškof ali le en sam slovenski poslanec, je deželni zbor tudi brez drugih slovenskih poslancev sklepčen in abstinenca nima več pomena. Pokojni kardinal Missia je omogočil sklepčnost samo enkrat, in sicer v seji, v kateri se je sprejela davčna reforma. Ko so domnevali slovenski poslanci, da se utegne kardinal udeležiti tudi naslednje seje, so sklenili pod predsedstvom dr. Gregorčiča da položijo vsi svoje mandate, ako gre kardinal v deželni zbor. Ta sklep so mu pisмено naznanili in napovedane seje za dan 27. maja l. 1899 ni bilo.

Od virilista goriškega dež. zbora ni pretila več nevarnost abstinenci slovenskih poslancev, treba je bilo le vztrajnosti in edinosti med slovenskimi poslanci — in uspeh bi bil gotov. Toda edinost je rušil poslanec dr. Tuma. To je priznal v „Učit. Tov.“ z besedami: Ravno moje stališče, katero sem zavzemal glede abstinence in učiteljstva, je privedlo do razpora z večino deželnozborskih poslancev.

Proti abstinenci je začel Tuma rovat in spletkariti že l. 1898. V kritičnem času, ko je bilo solidarno postopanje slovenskih poslancev in tajnost pogajanj najpotrebnejša, je Tuma razkril sedanjemu kandidatu **Andreju Vrtovcu**, kako so stale stvari glede abstinence. O tem razkritju je pisal Tuma l. 1899 v „Soči“: Jeseni l. 1898 me je interpeloval učitelj g. Vrtovec v Tolminu, kako stvari gredo, in kako to, da se za učiteljstvo nič ne stori. Ker je očitaneje tudi mene zadevalo, sem razkril g. Vrtovcu, katerega sem smatral že poprej zaupnim možem učiteljstva v tolminskem okraju, kako stvari stoje.

Skoro na to je pričel časnikarski boj učiteljstva proti deželnim poslancem.

Stvar mi je bila neljuba, ker je bil jako usoden čas, da ne bi abstinence popolnoma diskreditirali, in tako vlada ne dobila popolnoma proste roke. Zaradi tega sem vedno obsojal nastop učiteljstva proti deželnim poslancem in abstinenci, ker je bil v tako kritičnem času jako nevaren.

Kako je Tuma obsojal nastop učiteljstva proti abstinenci, razvidno je iz „Učiteljskega Tovariša“, v katerem je pisal l. 1901 isti Tuma, da je „simpatično sprejemal odpor učiteljev proti abstinenci“ in da je dajal učiteljstvu naravnost prav, da je **zahtevalo aktivno politiko**.

Kakor Vrtovca, je informiral dr. Tuma o abstinenci tudi Andreja Gabrščka, ki je potem razkril v „Soči“ 18. aprila 1899 Lahom in vladi, da med slovenskimi poslanci ni edinosti glede abstenenčne politike. Kasneje je Gabršček v svoji strasti in politični kratkovidnosti celo trdil, da so bile zaupnice, ki so odobravale abstinenco, večinoma naročene.

Kar niso škodovali abstinenci žurnalisti, katerim je dajal Tuma informacije, ji je škodoval on sam. Na občnem zboru „Sloge“ je javno nastopil proti Gregorčiču in abstinenci; za hrbltom drugih slovenskih poslancev je šel h kardinalu ter se z njim razgovarjal o vstopu v deželni zbor; obiskal je tudi grofa A. Coroninija ter mu povedal, da se hoče pogajati z dr. Pajerjem o opu-

stitvi abstinence. Pri tej priliki je izjavil, da je on pripravljen iti v deželni zbor, če bi tega tudi nobeden drug slovenski poslanec ne storil.

Meseca avgusta je izdal v članku „Abstinenca“ vse klubove tajnosti, obravnave in glasovanja glede abstinence; meseca decembra je celo poslal v Trst zaupno osebo, ki je nagovarjala vlado, naj razpusti deželni zbor, češ, da je ljudstvo proti abstinenci, in da pojdejo novi poslanci v deželni zbor.

S takim rovanjem in spletkarjenjem so Tuma, Gabršček in znani rogovileži med učitelji abstenenčno politiko slovenskih poslancev popolnoma diskreditirali. Italijani in vlada so zdaj vedeli, da je med slovenskimi poslanci tudi jeden, ki je pripravljen opustiti abstinenco ter omogočiti sklepčnost deželnega zbora — in abstenenčna politika je bila le še prazen strah.

Italijanski poslanci so bili že pri prvih pogajanjih dovolili razne slovenske zahteve.

Ko so pa izvedeli, da ni na slovenski strani edinosti, so se začeli celo temu umikati, kar so bili poprej pripravljeni dovoliti. Pogajanja med slovenskimi in italijanskimi poslanci so se potem popolnoma razbila, slov. poslanci so vstopili zopet v deželni zbor in s svojo abstenenčno politiko niso dosegli ničesar. Zakaj ne? Na to vprašanje je Gabršček odgovoril v „Soči“ l. 1899 z besedami: Očitvidno zategadel ne, ker so merodajni krogi vedeli, da slovenski poslanci v tem pogledu niso jedini. Kdo je rušil edinost med slovenskimi poslanci? Dr. Tuma. Kdo je razkril Italijanom in vladi, da niso slovenski poslanci edini? Gabršček in njegova „Soča“. Zato pa sta Tuma in Gabršček kriva, da so Lahji odklonili slovenske povsem opravljene zahteve, med temi **tudi deželni šolski zalog**. Sokrivi so tudi tisti znani učiteljski matadorji, ki so vodili časnikarski boj proti slovenskim poslancem in proti abstinenci. Med temi matadorji je bil tudi Andrej Vrtovec. Pisarili so ne le v listih proti abstinenci, ampak bili so celo v zvezi z laškimi poslanci. Neki slovenski učitelj je zahajal celo na dom dr. Pajerja, kjer se je posvetoval, kako naj bi se udušila abstinenca.

Tako je končal prvi boj za deželni šolski zalog z neuspehom, a po vstopu naših poslancev v deželni zbor je dosegel Gregorčič s svojim modrim postopanjem vsaj delni dež. šolski zalog. Laška večina v deželnem zboru se je namreč vendar udala v toliko, da daja dežela vsako leto 250 tisoč kron okrajnim šolskim zalogom. Od tega četrt milijona dobiva tolminski okraj 28 tisoč, goriška okolica 71 tisoč, Kras 37.688 kron. Za toliko so razbremenjeni naši okrajni šolski zalogi. Mimogrede omenjamo, da nam ne privoščijo voditelji furlanskih krščanskih socijalcev niti tega deželnega prispevka. Njih glasilu, „L'eco del Litorale“, je napadalo deželnega glavarja Pajerja, češ, da je Pajer izdal interese Gorice, ker je privolil v ta deželni prispevek.

* * *

O ustanovitvi deželnega šolskega zaloga se je v našem deželnem zboru sklepalo tudi l. 1904 in 1905, in sicer povodom zvišanja učiteljskih plač. Italijanski poslanci so se tudi takrat odločno izrekli proti deželnemu šolskemu zalogu. Zanj ni glasoval niti laški učitelj — poslanec Falconer, kateremu je

Torej na volišče mora vsakdo prinesiti izkaznico in glasovnico, oboje. Izkaznico pokaže volilni komisiji, glasovnico pa vrže v za to določeno posodo. Izkaznico pa naj vsakdo potem shrani, da jo bo rabil za slučaj ožje volitve.

To je zelo važno za volilce! Zaupniki in somišljeniki: Učite in delajte po teh navodilih! Nasprotnik ne spi!

Liberalni polomi glasno govorijo, da liberalci nimajo srca za ljudstvo. — Ljudi spravljajo v nesrečo in jih pehajo na cesto. Noben ne sme voliti kandidate take stranke!

Zboljšanje kraških pašnikov.

(Dopis s Krasa.)

Boljša bodočnost Krasa je odvisna od povzdige živinoreje, tako je rekel lansko leto v svojih nagovorih na zbrane živinorejce na živinskih razstavah v Komnu in Sežani deželni poslanec in deželni odbornik dr. Stepančič.

V zmislu tega izreka se je on, kakor smo poizvedeli, tudi vedno trudil, da bi dežela in vlada čim prej mogoče dovolili potrebna sredstva v zboljšanje kraških pašnikov, kajti z ozirom na to, da sedaj Kraševcem nedostaja potrebne krme, je zboljšanje pašnikov v travnike prvi predpogoj k povzdigi živinoreje.

Deželni zbor in deželni odbor sta se za nameravano akcijo jako zanimata, ter je deželni zbor tudi vže pred leti dovolil znatne kredite.

Vže leta 1907 odposlal je deželni odbor tozadevni pravilnik, na podlagi kojega naj bi se podpore razdeljevale, c. kr. namestništvu v Trstu s prošnjo, da bi ga petrdilo, ter da bi tudi c. kr. vlada dovolila potrebno podporo.

Znano je, da c. kr. vlada slabo sliši, kadar se jo prosi za kakšno podporo, vendar tako gluha kakor v zadevi te tako važne akcije, bila je še malo kedaj, kajti, čuj in strmi, od leta 1907 do danes ne samo da ni dala vkljub večkratnim pospešnicam dež. odbora in tudi resolucije dež. zbora nikake podpore, da ni potrdila še vprašalnega pravilnika, nego niti ni dala o tem predmetu sploh nikakšnega odgovora!

Znano je, da je deželni zbor v seji od 14/2/10 na predlog poslanca dr. Stepančiča sklenil, da se nalaga dežel. odboru, naj nadaljuje z vso vnemo pogajanja s c. kr. vlado, da koj reši to vprašanje, ker je v govoru stoječa akcija vitalnega pomena za prebivalce na Krasu, da se je ustanovil poseben tozadevni zalog, da se je dovolil redni letni prispevek 3000 K in za leto 1910 izredni prispevek 2000 K, toda redni prispevek le pod pogojem, da prispeva v ta namen tudi c. kr. vlada z letnim prispevkom ne manjšim od deželne podpore.

Ob enem se je pozivila c. kr. vlada, naj dovoli za označeno akcijo razum rednega prispevka še najmanj 3000 K letnih izredne podpore.

Deželni odbor je sicer smo poizvedeli z vso vnemo delal na to, da bi vlada dala navedene podpore, in bi potrdila gori navedeni pravilnik ali sploh da bi dala kak odgovor odnosno da bi naznanila zapreke njenega trdovratnega in nerazumljivega postopanja, toda vse zastoj — stari molk obstoji še naprej in kakor smo hitrim bi rekel — brevi manu — kratkim potom v Trstu poizvedeli, ležijo vsi dotični akti zaprašeni na namestništvu v

dotični referent nalašč na nje pozabil. Na Dunaju pa ne vedo nič o celi zadevi, ki Kraševce vže več let opravičeno razburja. (Kaj je delal Lojze Štrekelj? Opom. st.)

Toda dan plačila ne bo izostal, ako se cela zadeva kmalu ne uredi! Mi vemo, da se je naš dežel. poslanec in ob enem referent v tej zadevi, dr. Stepančič, jako trudil, da bi se akcija čim prej ugodno rešila. V deželnem zboru se mu je to tudi lepo posrečilo, dotični krediti so pripravljeni, če so pa nekoji gospodje pri namestništvu tako renitentni, da ne dajo spisov iz rok in jih ne predložijo na kompetentno mesto, kdo more kaj za to?

Dal Bog, da zmaga pa naš kandidat dr. Stepančič dne 13. junija; v tem slučaju prosimo ga vže sedaj, naj takoj osebno intervenira pri ministertvu na Dunaju in naj tam izposluje primeren in zaslužen poduk za gospode v Trstu, da bodo vedeli, da pri spisih zadevajočih zboljšanje kraških pašnikov, ne smejo prakticirati principa lenuhov: „Nur liegen lassen, die Akten erledigen sich mit der Zeit von selbst.“ (Le pustiti ležati spise, s časoma se sami rešijo.)

Dopisi.

S spodnjega Krasa. — Ker se tudi jaz, kakor vsak drugi volilec, brigam za državnoborske volitve, jo popiham nekega dne pogledat po Krasu, kako se kaj plete. Naš kmet pravi: „Vran zija! Vreme bo drugo! Najbrže bo burja!“ Torej pojmo pogledat v prvo tje, kjer Vran zija. — Pridem do Tomaja. Tam se nekoliko odpočijem ter si ogledam v resnici krasen Tomaj. Kar se spomnim in vprašam po onem Vranu, ki je kandidiral kot agrarni poslanec za deželni zbor. Mislil sem si, da bodem videl, kako napredno, lepo kmetijo. Ali o joj! Mož, kateri je v svojih govorih tako „spreten“, je v tem pogledu jako zane-marjen. Tu vidiš na dvorišču vse v ne-redu in umazano. Gnoj raztrešen po ce-lem dvorišču, kot bi ga svinje raztresle. Gnojnica, ta kmečki biser, se odteka kot potok po vasi in po cesti, kar bi gospod župan kot tak ne smel pustiti uže iz zdravstvenih ozirav. A saj on po-zabi na okrožnice slav. glavarstva!

Nisem mogel kaj, da bi ne vprašal nekaj o tem možu. Odgovor sem vdobil sledeči: Možu se ne dopade nobeno kmečko delo. Namesto njega, dela njegova žena. On bije pri Jakobu in okrog po-litiko, oranje in drugo kmečko delo pre-pušča drugim. Pravijo, da ima tako bo-lezen kakor neki pokojni Logar iz Križa, ko je po Krasu beračil, ki je vedno kri-čal: „Za krono in tri milijone“. Vran pa kriči: „Za poslanitizmus in po-hajalizmus“. Pravijo, da za vsaki govor rabi 14 dni, da se ga na pamet nauči, kojega mu diktirajo tržaški doh-tarji. Mislil sem si: Bog ve, kako je priljubljen po Krasu. Ali za njim se vse roga. Res, čuden liberalci je! Vse kle-rikalno mu smrdi — le posojilnica in njeno predsedništvo ne! A seveda to diši lepo, po bakru. ... No nekaj časa, dokler ga ne izbacnejo, kakor zadružniki govorijo. Pa saj vendar „Bandaführer“, liberalni in klerikalni penezi ne gre sku-paj! Kak mož je to! Figa! Toraj Vran, ne zijaj več po shodih, ker vreme se bo spremenilo. Začni se vaditi v delu, pu-sti pohajanje, pozabi polagoma na lepe obraze, da ti ne bo težko pri srcu, ko te za gotovo iz vseh tvojih častnih sedežev bacnejo, kakor po tvoji županiji govorijo!

S Tolminkeskega. — Dragi prija-telj Vrtovec! Dolgo sem čakal na Tvoj odgovor, pa do danes ga nisem prejel; ker se bojim, da bi pri sedanjih velikih opravilih in skrbih, katere Ti niti spati ne pustijo, moje pismo ostalo nepreči-tano, pošljem Ti je tem potom. Odkar si zopet kandidat si se ves spremenil,

živiš v četrti dimenziji. Tudi je treba kandidatu varčevati pri znamkah, ker drugače bi lahko zmanjkalo za podplate in cerengo, ker iz Tolmina na Bovško, iz Bovškega na Cerkljansko, iz Cerkljanskega na Banjško planoto, je pre-sneto dolga rajža in pa draga cerenga. Državnoborski kandidat res ne more bos in s praznim želodcem okoli vrtati, zato Ti prav nič ne zamerim, da si znamko prihranil.

Hudo mi je pa to, ker ljudje pra-vijo, da le luknje v vodo vrtaš, in da ne boš nikdar izvrtal luknje do stola drž. poslanca, ker Tvoj razum je pre-debel in pamet pa prekratka. Svet je dandanes tako hudoben, da že priprost kmet prav pošteno potegne kandidata, posebno pa, če je učitelj, kateri pri naj-boljšem zdravju vleče penzijo, katero mora kmet plačevati.

Pravijo tudi, da se Ti od velikega napora in letanja iz kraja v kraj v tej vročini že možgani kisajo, zato bodi previden, dragi prijatelj, da se Ti popol-noma ne skisajo. Znamenja so že tukaj, ker se pri svoji agitaciji celo na nad-škofa sklicuješ in hočeš z njegovo po-močjo zlezti na poslaniški stolec. Bodi previden. Skisanih možganov niti pes ne mara, če so tudi od kandidata za državni zbor. —

Dragi! 25 let si se že trudil za to nehvaležno ljudstvo in od njega nimaš drugega kakor vilo „Sad truda“, zato ostani naprej le vojaški liferent. Kadar Te pa državnoborski komarji nadle-gujejo, stisni harmoniko pod pazduho, mahni jo v Tvoj vzorni vrt tam blizu Soče, v kateri si tudi lahko glavo ohladiš, in v senci Tvojih dreves nategni har-moniko, da bo dala od sebe glas, kateri se bo slišal v Krusko vas. S tem bo Tebi in Tvojim sosedom vstreženo. Po-slušaj moj prijateljski svet, drugače Ti bodo poredni Tolminci 13. junija zagodli: Oh zdaj pa nikdar, nikdar več, poslanstvo preč že preč.

Da si mi zdrav! Tvoj Veselko.

Vitovlje, dne 29. maja. Dne 25. maja, na dan Vnebohoda, so bili povab-ljeni občinski zastopniki in drugi ve-ljavni možje na razgovor o cesti, ki ima vezati trnovski gozd z erarsko cesto Šempas Črniče. Vsi vabljeni so se od-zvali pozivu in so se zbrali ob dolo-čeni uri (11. zjutraj) na Vitovljah, ka-mor so došli tudi zastopniki dež. od-bora prof. Berbuč in nadinženir Glessig in deželni poslanec Fon, ki se je vedno zelo zavzemal za to cesto.

Želje različnih občin so rodile glede te ceste štiri variante, dve proti Ozeljanu, jedno v Šempas in jedno k Sv. Luciji pod Osekom.

Prof. Berbuč je opomnil, naj bi se zainteresenti zjediniли za eno progo. Če bo vsakdo zahteval cesto pred svojo hišo, je gotovo, da je nikdo ne dobi in da ne bo kruha iz te moke.

Starejšina ozeljanski France Špa-capan se je prvi oglasil za besedo in je izjavil v imenu ozeljanske občine, da oni nimajo nič proti glavni prog, naj pelje, koder si bo, toda pri izde-lovanju podrobnih načrtov za glavno progo naj bi se izdelal tudi načrt za zvezo Ozeljana s to progo. Kod naj pelje ta zvezna proga, to se prepušča povsem inženirju, ki bo načrt izde-loval ter gotovo v poštrev jemal koristi večine prebivalstva z ozirom na teren-ske in strminske težkoče. Prof. Berbuč je obljubil, da se bo to zgodilo in po-hvalil Ozeljance radi tako modrega sklepa in postopanja.

Po daljši razpravi glede variant proti Šempasu in Sv. Luciji so se vsi soglasno izrekli po danih pojasnilih od zastopnikov dež. odbora za varianto, ki pelje k Sv. Luciji pod Osekom, ker bi bila ta glavna proga potem le nadalje-vanje ceste Prvačina-Sv. Lucija, tako da bi bila spodnja vipavska dolina ne-posredno vezana s trnovskim gozdom.

Tudi o vprašanjih glede prispevka od strani prizadetih občin in o vzdrže-vanju te ceste, ki bo neliala od gozdne

k Sv. Luciji, se je doseglo popolno spo-razumljenje.

Sestavil se je o tem zapisnik, ka-terega so vsi udeleženci podpisali. Nato so se udeleženci razšli.

Iz Kanala. Minoli teden, dne 22. maja t. l., je povabil po naročilu de-želnega odbora predsednik cestnega odbora kanalskega, g. Miha Zega, vse interesente na desnem bregu Soče v razgovor o določitvi dveh skladovnih cest med Sočo in Idrijo. K temu po-svetovanju so došli tudi gg. prof. Berbuč, deželni odbornik, vladni nad-inženir Mahnič in deželni nadinženir Glessig.

Poslanec Berbuč je v kratkih po-tezah razložil namen sestanka, nagla-šujoč, da hočeta dežela in država za-slišati vse interesente, predno se začne z izdelovanjem podrobnih načrtov dveh skladovnih cest, ki imati vezati Soško dolino z Idrijsko. Povdarjal je, da vsem ni mogoče vstreči, a vendar želijo me-rodajni činitelji ustreči večini prebi-valstva, v kolikor dopuščajo to kra-jevne, strminske, finančne in gospo-darske razmere.

O načrtih se je mnogo govorilo, a konečno so se vsi navzoči izrekli za zvezo Kanala s skladovno cesto, ki naj pelje do Marijnega Celja kolikor mo-goče proti ajbski županiji tako, da se zveže spodnje Nekovo s to cesto, dočim naj se nadaljuje na drugi strani do Britofa tako, da se ugoti po možnosti frakcijam in vsem v bližini.

Druga skladovna cesta naj bi vo-dila od Sv. Jakopa preko Debenja in Zapotoka v Velem dol in do obmejne skladovne ceste ob Idriji. Konečno naj bi se uvrstila cesta Ročinj-Kambreško med skladovne, ko se ista uredi, da bo odgovarjala vsem zahtevam skladovnih cest. —

Pri tem sestanku so izrazili raz-lični zastopniki še posebne prošnje za zveze vasi po občinskih poteh s ozna-čenimi skladovnimi cestami, kar se bo tudi malo po malem zgodilo.

Vsi zastopniki so soglasno odo-brili zadevne nasvete in želje.

Iz Lokve. — Sitnosti imamo za-radi vodnjaka. Da si se je dražba vršila redovito, vendar se je pritožil neki do-bičkaželjen Goričan, ki trdi, da je on napravil najvišjo ponudbo.

Dobro je bilo, da si je dotično delo svoječasnno ogledal naš poslanec in de-želni odbornik dr. Stepančič, kateri vdobi najbrž pri deželnem odboru kot refent za Kras pritožbo v roke in bo celo zadevo bolje razumel, kakor kdo drugi, koji ne pozna domačih razmer. Naši ljudje, dobro vedoč, da se ni go-dila niti občini niti komu drugemu, po-sebno pa ne pritožitelju, kakšna škoda, pričakujejo brže rešitve, ker se ne upajo popred dela nadaljevati.

Gotovi smo, da bo naš kraški ro-jak pravično stvar podpiral; saj bo-mo tudi mi njega podpirali.

France Kocijančič, kan-didat liberalne stranke za goriško okollco, je predsed-nik one „Trgovsko obrtne zadruge“, ki toži dolžnike in izterjuje dolžne glavnice. To provzroča ljudem stroške in solze! Kdo naj tega moža voli za poslanca?

Politični pregled.

Naš cesar se je povrnil na Dunaj.

V četrtek se je povrnil naš cesar iz Gödöllö na Dunaj. Ob njegovem pri-hodu na Dunaj se je zbralo ob želez-niški postaji na tisoče Dunajčanov, kl so ga, ko se je prikazal, navdušeno pozdravljali. Cesar se je podal v Schön-brunn, kjer ostane teden dni, potem noide v Lainz, kjer ostane do njegovega

bilo furlansko učiteljstvo naročilo, naj glasuje s Slovenci za deželni šolski zalog, ker drugače se ne da doseči zboljšanje učiteljskih plač. Deželno učiteljsko društvo, v katerem je bilo približno 300 italijanskih in slovenskih učiteljev in kateremu je predsedoval mogočni nadučitelj Bajt, ni moglo svojega zaupnika v deželnem zboru, učitelja poslanca Falconerja, pripraviti do tega, da bi bil glasoval s Slovenci za deželni šolski zalog. Gregorčič naj bi ga bil prisilil k temu — to zahteva neki butelj v „Soči“! Ali naj bi bil Gregorčič učitelja — poslanca Falconerja ščipal, ko je bilo treba pri glasovanju za ta predlog vstati? Smešni liberalni sleparji!

Proti ustanovitvi deželnega šolskega zaloga je govoril in glasoval tudi slovenski poslanec dr. Tuma. To je vsaj trdil Gabršček v „Soči“ in je šepipomnil: Bili smo naravnost konsternirani nad takim blaznim početjem dr. Tume. Za deželni šolski zalog so glasovali Gregorčič in drugi slovenski poslanci, a so ostali v manjšini. Odklonjen je bil z večino laških glasov tudi Gregorčičev predlog, naj se zviša deželni prispevek za okrajne šolske zaloge od letnih 250 tisoč kron na letnih 400 tisoč kron.

Predlogu italijanskih poslancev, da naj bi se zboljšanje učiteljskih plač doseglo z zvišanjem doklad na izravne davke, so se uprli Gregorčič in drugi slov. poslanci ter grozili z obstrukcijo.

Končno se je našel način pokritja višjih šolskih stroškov, ne da bi se bile zvišale doklade na zemljiški, hišni in obrtni davek.

Videli smo, kako se je boril Gregorčič z vso vsmo l. 1899 in kasneje povodom zvišanja učiteljskih plač za ustanovitev deželnega šolskega zaloga in za razbremenjenje okrajnih šolskih zalogov. Zato mora vzbuditi „Soča“ v vsakem poštenem človeku le stud in ogorčenje, ker se drzne tako-le lagati: Radi 155 odstotkov šolskih doklad na Tolminskem se jezi „Prismojenec“ na kandidata Vrtoveca. Vrtovec ni kriv teh doklad, ampak kriv je kandidat Gregorčič, kateremu ni bilo za to, da bi se napravil deželni šolski zalog, ker ga pač Lah niso hoteli; z njim je obremenil okraje tako, da tičijo pod težo doklad — na mesto da bi jih razbremenil deželni šolski zalog. Gregorčič je velik krivec na tem, da so šolske doklade tako visoke. Gregorčiča je treba radi teh doklad stresti za široka ušesa!

Koga bi bilo treba stresti za ušesa, smo v tem članku dovolj jasno povedali!

Tolminski Vrtovec je mlad a uže penzioniran učitelj. Če je nesposoben za šolo, toliko bolj za poslanstvo. Sicer je on kandidat propadajočih liberalnih strank in liberalnega učiteljstva, ki bi rado le žrlo in žrlo na ramena našega ubogega posestnika.

Kandidatni govor

dr. H. Stepančiča na shodu „Pri Rebku“ v nedeljo 28. maja 1911.

(Konec.)

Dosedaj sem se brigal pred vsem za zboljšanje gospodarskih razmer na Krasu in skoraj bi rekel, da ima vsaka občina nekaj za pokazati.

Glede ajdovskega okraja sem sodeloval dosedaj večinoma le pri sejah, kjer sem imel pa priliko podučiti se o vseh tekočih vprašanjih.

Kakor za Kras so se izposlovale tudi za ta okraj različne podpore, bodisi za kmečke zadruge, za obrtno izobrazbo, za ustanovitev kmečkih posojilnic, za ceste, mostove in posebno za vodne naprave.

Glavna vprašanja za ta okraj so uravnava Vipave in pritokov, v kateri

na licu mesta, preskrbovanje vode za občine vipavske doline, v kateri svrhu se je dovolila podpora 100.000 K v 10 letnih obrokih po 10.000 K in vodovodi v občinah Sv. Križ, Cesta, Sv. Tomaž, Plače, Male-Žabljice, v kateri svrhu se je dovolila podpora županstvu v Sv. Križu v znesku 20.000 K.

Kot sodnik sem kmečkemu ljudstvu v kolikor sem mogel pomagal in ono me je povsod rado imelo, ker je vedlo, da čutim z njim. Tozadevno so karakteristične besede g. notarja Justiča o priliki moje odhodnice iz Buzeta. Obrnjen proti navzočim kmetom je rekel: Kmetje, z Vašim sodnikom zgubite Vašega odkritosrčnega in brezplačnega advokata! Komentarja tem besedam menda ni treba. Opomniti pa moram, da če so me ljubili kmetje, sovražili so me advokati in tudi danes je advokat moj protikandidat.

Običajno je pri kandidatih, ko se predstavljajo volilcem, da razvijajo neki takozvani program, v katerem pojasnjujejo, kaj mislijo vse delati za slučaj izvolitve.

Tudi jaz bi Vam lahko rekel, da bom delal na to, da se davki spremenijo ali znižajo, da se uvede starostno zavarovanje, da se bodo gradile železnice, ceste, da se bodo urejali potoki in hudourniki itd. Toda po mojem načelu ni potreba, da Vam dalje o tem govorim, kajti razmerje med poslancem in volilci (mandat) sloni, kakor sem uvodoma poudarjal na medsebojnem zaupanju in iz tega zaupanja sledi samo ob sebi, da bo poslanec vse ono ukrenil na korist svojih volilcev, kar se mu zdi potrebno in dosegljivo.

Sicer pa tudi ni dobro, da bi bil poslanec, ki uživa zaupanje svojih volilcev, vezan na posebne obljube, marveč on naj bo prost in naj dela po svojem prostem najboljšem prepričanju.

Zaraditega Vam jaz izrecno drugega ne obljubujem, kakor da bom vse storil na korist svojih volilcev o čemur bom prepričan, da je koristno in dosegljivo. Po svoji najboljši moči bom v slučaju izvolitve varoval Vaše verske svetinje, narodne pravice in gospodarske koristi.

Sicer pa posameznik ne zmora v zbornici Bog ve kaj; še celo male stranke — kakor je bila stranka naših liberalcev — stopijo še precej v ozadje in merodajna je le politika večih strank, kakor je S. L. S., ali pa večih zvez (blokov), kakor je bila „Slovanska jednota“. Zaradi tega je velike važnosti, kateri stranki pripada eden ali drugi kandidat.

Ker govorim vže o strankah in ker mi je vže več volilcev izjavilo, da za mojo osebo bi bili, ali glede stranke da imajo pomisleke, da ne bo odgovarjala njihovim intencijam, izjavljam pred vsem, da se mi zdijo ti pomisleki popolnoma neutemeljeni, sicer pa naj si dotičniki drže pred očmi moje načelo: da ni nobene sile, ki bi bila dovolj močna, da bi spodrinila moje prepričanje, ki je edino merilo za moje postopanje.

Sedaj lahko rečem, dragi volilci, da me poznate ne samo lično, nego tudi po mišljenju in po delih. Na podlagi tega spoznanja odločite se, se li strinjate z mojimi nazori ali ne in potem ravnajte slobodno, kajti tudi jaz se nobenemu ne vsiljujem.

Iz mojih izjavanj ste razvideli, da sem jaz, posebno kar se mojega kraškega okraja tiče, v veliko prijetnejšem položaju, nego moj protikandidat gosp. dr. Gregorin, koji je moral sam priznati pred svojimi volilci: „da se ne more ponašati z nikakimi uspehi (da bi bil izposloval vsaj Se-

stavca) na korist volilcev, da si je vže tri leta v deželnem zboru goriškem“.

Jaz mislim, da njegovi volilci niso bili s to izjavo posebno veseli! In po vsej pravici, če se pomisli, da je bila dana gospodu dež. poslancu dr. Gregorinu lepa prilika, naj bi sodeloval v dež. zboru na korist Krasa. Jaz bi bil prvi, koji bi ga bil v tem prav rad podpiral, toda njemu se je zdelo umestnejše vreči kraški mandat pod noge dež. glavarja in slediti svojem kolegu Gabrščeku, če tudi pravi, da noče biti kot samostalni kandidat z njim v nikakoli zvezi — ter povzročiti s tem na škodo dežele nove volitve, potem pa zopet, skupaj s svojimi pristaši. — po enodnevem zborovanju zaključenje dež. zbora.

Gospod protikandidat se ne more umestno niti zgovarjati s tem, da ni prisostoval deželnozborskim sejам in da vsled tega ni vsa tri leta za svoje volilce ničesar napravil. Saj vedno poslanci tudi v času lahko delujejo, ko dež. zbor ne zboruje. Koliko pismenih predlogov so napravili v tem času na dež. odbor naši poslanci n. pr. Zega, Kosmač, Marinič.

Pridite tedaj dne 13. junija vsi na volišče! Vem, da Vam je nekam težko hoditi tolikokrat na volišče, toda ti pomisleki morajo za sedaj pasti, ko se gre za to, da izvršujete Vašo narodno dolžnost, Vašo državljansko pravico.

Da se je razpustil državni zbor pred časom, t. j. vže po 4. letu, ni krivda naših bivših poslancev, nego krivda vlade. Na mesto, da bi bila vlada odstopila, razpustil se je državni zbor! Ministerski predsednik baron Bienerth si ni vedel pridobiti močne in zanesljive večine in je hotel vladati le s pomočjo Nemcev, Poljakov in Italijanov ki vstvarjajo — če tudi so bili v parlamentu v manjšini — pa v Avstriji večino proti Slovanom. Slovani in posebno mi Slovenci naj le plačujemo davke, naša kulturna in gospodarska vprašanja pa naj ostajajo vedno nerešena! Sistem je bil proti nam za časa, ko je obstojal parlament in je tudi sedaj, ko se vlada na temelju § 14. Večina je bila tako slabotna, da ni bila sposobna za nobeno delo; ona je bila navezana na dobro voljo manjšine ali vlade. Takšna večina pa ni sploh večina v resnem pomenu besede.

Slovani, ki so bili od vlade zatirani in katerih ni hotela vlada imeti v svoji kombinaciji, naj bi ji bili sedaj v stiski pomagali vzdrževati sovražni sistem. Tacega samozatajevanja človek pa ne more terjati od resnih ljudi!

Do 31. marca je bilo treba rešiti začasni proračun, dovoliti rekrutno predlogo (vojaške novince) in posojilo za vojaške potrebe v znesku 76 milijonov. Nemci so bili prvotno zoper posojilo. Tedaj je pa Bienerth ves obupan zagrozil svojim benjaminom z razpustom drž. zbora.

Nemci so se zbalili in udali. Ali kdo drugi je čuval, da ne bo šlo vse ravno tako po želji sovražne nam vlade. „Slovanska enota“ je sklenila da ne dopusti, da se navedene nujne predloge rešijo vže do določenega dne t. j. do 31. marca. S tem sklepom je bila osoda drž. zbora zapečaten! In kako naj bi bila storila „Slovanska jednota“ kaj drugega? Ali je hotela ona privoliti, da se dovoli vladi zavzetje 76 milijonov posojila, kateremu so hoteli celo Nemci nasprotovati? Gotovo ne. „Slovanska Enota“, v kateri so imeli poslanci S. L. S. uplivno besedo, je tedaj pokazala, da se zoper Slované v Avstriji ne da vladati!

Dragi volilci! Časi so resni. Stranke, koje se bodo izcimile iz sedanjega volilnega boja, bodo imele težko nalogo, da uredijo zelo zamotane parlamentarne zadeve. Izid, kako se bo ta naloga rešila, bo merodajen za razvoj bodoče

Pri tej priliki naj končno še opomnim, da tudi glede bodočnosti našega dež. zbora ne utegne biti vse edno, kakšen bo izid sedanjih volitev. Ako zmaga S. L. S. na celej črti, upati je skoraj za gotovo, da dež. zbor ne bo razpuščen, v nasprotnem slučaju pa da ja. V tem slučaju bi bili vsi trije državnozborski poslanci vzeti iz sedanje deželnozborske večine in ker je večina pripravna za uspešno delo, težko, da bi vlada — sedaj, ko je podučena kako stvari stoje in da se je z takojšnjim zaključanjem vsled krive informacije manjšine le pre-naglila — deželni zbor razpustila.

Dragi volilci jaz bi, želel — in s tem sklenem — naj bi vsak volilec natančno premislil, kake važnosti utegne biti za našo deželo, da stopi S. L. S. s pomnoženo močjo v novi parlament in na podlagi tega premišljenja naj odda svoj glas.

Izid volitve naj nas okrepi za boj proti sedanjemu Slovanom krivičnemu vladnemu sistemu, ki mora pasti in obveljati mora tudi za Slované, edino pravično načelo: Jednake dolžnosti, toda tudi jednake pravice!

Slovenci! Meščani!

Vabimo Vas na volilni shod goriških Slovencev, ki bo na binokostni ponedeljek dne 5. t. m. ob 10. uri predpoldne v dvorani »Central«. Na tem shodu se proglasi skupni kandidat goriških Slovencev za prihodnje državnozborske volitve.

Pridite vsi!

Za volilni odbor goriških Slovencev:

Josip Fon,
predsednik.

Kako se popisujejo glasovnice?

To je jako važno delo! Zadnje dni pred volitvijo zadene gg. zaupnike sicer nekoliko nadležna, a neizogibna naloga, paziti in delovati na to, da se glasovnice naših volilcev pravilno izpolnijo z imenom našega kandidata.

Pri tem naj pazijo, da se vpiše v vsako glasovnico popolnoma natančno in razločno celo ime, stan, bivališče kandidata.

Ako se v tem oziru pripeti kaka pomanjkljivost, ali pomota, nastopi nevarnost, da glasovnica postane neveljavna zaradi nerazločne ali nepravilne označbe kandidata. Na ta način lahko po nepotrebnem izgubimo dragocene glasove. Na primer: Ime Anton Gregorčič je daleč na okoli znano, in vsakdo misli na ime našega voditelja, ko to izreče. A glasovnica s takim naslovom je neveljavna, ker Antonov Gregorčičev je lahko več. Pravilno izpolnjena glasovnica za volilni okraj dr. A. Gregorčiča najse glasi: Dr. Anton Gregorčič, deželni podglavar. Edino tako je prav. Za volilni okraj Jos. Fona pa: Josip Fon, c. kr. deželno sodni svetnik v Gorici. Za volilni okraj dr. Stepančiča pa: Dr. Hinko Stepančič, c. kr. deželno sodni svetnik v Gorici. — Vidite, tako izpolnjene glasovnice so prave.

Ko se popisujejo glasovnice, naj se vsi naši volilci opozore, da pridejo točno na volišče, da ne zamudijo. S seboj morajo prinesiti tudi volilno izkaznico. Brez te ne bodo smeli voliti. Torej ni dovolj glasovnica. Pa shraniti je treba glasovnico dobro in je ne kazati nobenemu, ko je izpolnjena (ko je uže napisano ime kandidata), ker nasprotniki so tiči in lahko v zadnjem trenutku, ko stopi volilec v volilno sobo, znajo zapisati ime nasprotnega kandidata. Pozor torej na to! Sicer pa ne bo kazalo drugega kakor hoditi od hiše do hiše, in popisovati glasovnice in dajati volilcem zgorajšnje na-

vsprejel zunanjega ministra Ahrenthala n prestolonaslednika.

Prenos pravice pomiloščenja na prestolonaslednika.

Nekateri dunajski listi poročajo: Slabo zdravje in visoka starost sta napotila cesarja, da prenese na prestolonaslednika svojo pravico podeljevanja pomiloščenja in abolicije, ki mu po ustavi pripada. Neke akte poslednjih pomiloščenj da je že rešil prestolonaslednik. Znano je, da so bile že pred nekoliko leti neke agende dodeljene nadvojvodi prestolonasledniku.

Poroka srbskega prestolonaslednika.

V septembru se poroči v Petrogradu srbski prestolonaslednik princ Aleksander s hčerjo velikega vojvode Petra Konstantina, ki bode dobila tri milijone rubljev dote in letno apanažo 60.000 rubljev.

Ustaja v Albaniji.

V Albaniji se nadalje bijejo bitke med ustaši in vojaki. Turška poročila pravijo, da bode ustaje kmalu konec, nasprotno pa trde druga poročila, da se ustaja vedno bolj širi.

Drobne politične vesti.

Franc Košut je nevarno obolel. — Črnogorci grade ob turški meji trdnjave. — Čirakov postane ruski zunanji minister.

Pozor volivci! Volitve za državni zbor vršile se bodo z uradnimi glasovnicami. Glasovnica je le tedaj veljavna, ako je, na njej pečat okrajnega glavarstva, kateremu pripada dotična občina. Vsak volilec dobi od svoje občine dostavljeno glasovnico (volilni listek) in izkaznico (legitimacijo). Na glasovnico se napiše ime kandidata tako, da je vsak dvom o osebi nemogoč. Glasovnica se odda pri volitvi skup zganjena, legitimacija pa se obdrži za morebitno ožjo volitev. — Tisti, ki ne bi imel legitimacije pri ožji volitvi, ne sme voliti. Komur bi se glasovnica ali legitimacija izgubila pred volitvami, dobi od okr. glavarstva potom občinskega urada drugo. Glasovnice je na dan volitve dobiti tudi pri volilnem komisarju, dočim more legitimacijo izdati samo okraj. glavarstvo. Opozarjamo tudi na morebitne pomote v legitimaciji. Kdor ne bi dobil na popolnoma pravo ime se glasečo legitimacijo, naj gre takoj k občinskemu uradu in zahteva, da mu okrajno glavarstvo izda pravilno legitimacijo.

Naši kandidati so:

Za tolminski, cerkljanski, kobariški, bovški in kanalski sodni okraj:

dr. Anton Gregorčič,
deželni podglavar;

za goriško okolico:

Josip Fon,

c. kr. deželnosodni svetnik v Gorici.
za sežanski, komenski in ajdovski sodni okraj:

dr. Hinko Stepančič,
c. kr. deželnosodni svetnik v Gorici.

Našim volilcem priporočamo, da zapišejo in sicer vsak za svoj volilni okraj svojega kandidata natančno tako, kakor smo jih mi tu označili.

Domače in razne vesti

Sv. birma v Gorici. Letos bo naš prevzvišeni knezo-nadškof delil sv. birmo v tem-le vspredu:

Binkoštno nedeljo: dopoldne

se prične ob 10. uri; popoldne pa ob 5. uri v cerkvi sv. Ignacija.

Binkoštni pondeljek: dopoldne po sv. maši (ob 10. uri) v stolnici, popoldne ob 5. uri v nadškofijski kapelici

V binkoštni osmini vsak dan vstevši soboto v nadškofijski kapelici po sv. maši, ki se prične ob 7. uri jutraj.

Kdor bi želel v drugem gore ne omenjenem času sprejeti sv. birmo, bode moral za to prositi pri knezo-nadškofijskem ordinarijatu.

„Narodna Tiskarna“ v Gorici, kakor tudi uredništvo listov „Gorica“ in „Prim. List“ ima številko telefona 201.

Visok obisk. Nadvojvoda Leopold Salvator si je ogledal 30. maja nadškofijske zavode v nekdanji Böckmannovi vili.

Usposobljenost za srednje šole je dobil na dunajski univerzi tudi gosp. K. Prijatelj, profesor na goriški gimnaziji. Čestitamo!

Smrtna kosa. Dne 31. majnika je po dolgi in mučni bolezni umrl v Kobaridu 74. letni spoštovani krojaški mojster in organist Franc Rakušček. N. p. v m.!

Prvo sv. obhajilo je bilo danes v cerkvi sv. Antona. Bilo je na 150 otrok iz „Šolskega Doma“. Slavnost se je vršila priprosto in ginjaivo. Učenci in učenke so šli v procesiji z zastavo v cerkev. Na njih obrazih se je čitala otroška pobožnost in videlo se je, da tudi otroci v najnežnejši dobi umevajo skrivnost Najsvetejšega Zakramenta. To prvo sv. obhajilo je bilo danes že v drugič — prihodnji četrtek bo pa prvo sv. obhajilo za „Mali Dom“, katerega se bo udeležilo okoli 200 otrok. Iz tega se pač jasno spozna, kako Slovenci v Gorici najpredujemo. — Hvala njim, ki imajo pri tem največ zaslug.

Dostavek. — Slavnemu mestnemu magistratu bi najuljudnejše svetovali, da bi si tudi oni natančneje ogledali take slovesnosti in prešleli slovenske otroke, mogoče bi prišli do spoznanja, da so dolžni skrbeti tudi za slovenske šole. Tudi bi nazadnje vendarle znali izračunati koliko Slovencev je v Gorici.

Vipavska železnica. Občni zbor te železnice se je vršil dne 29. maja t. l. na Dunaju, kateri je razpravljao o službenem poročilu in o obračunu za l. 1910 ter o izvolitvi jednega člana upravnega sveta.

Iz računov je razvidno, da so znašali vsi dohodki te železnice l. 1910 K 208.371, in so padli glede na dohodke l. 1909 za K 22.656. Ta padec je povzročil večinoma promet z blagom, ki se je lani skrčil, kar jasno kaže na slabo letino na Vipavskem.

Vsi stroški so pa znašali K 153.052, tako da preostaje prometnega dobička K 55.318, kateri je pa uporabljeni v kritje obrestij prioritetnih delnic. V ta namen mora vlada še prispevati v polno kritje obrestij z zneskom K 72.925.

Brezplačno dobijo od deželnega odbora plemenske svinje odn. merjasce sledeči Kraševci: Ples Miroslav iz Devina, Metlikovec Vincenc iz Komna, Pirec Josip iz Vojsčice št. 3, Bole Franc iz Auberja št. 13, Vrabec Josip iz Pliškovic št. 12, Černe Anton iz Tomaja št. 10, Tavčar Anton iz Krepelj, Purič Josip iz Vel. Repna št. 25, Ostrouška Alojzij iz Gabrovice št. 5, Živic Rudolf iz Skopega št. 35, Gomizel Vincenc iz Dutovlj št. 3, Čuk Ivan iz Dutovlj št. 64.

Ako se pomisli, da je bilo za sedaj na razpolago le 16 svinj in 6 merjascev, menda so Kraševci lahko zadovoljni!

Opomni se, da bo sledila pozneje še druga razdelitev in sicer onih praščev, katere dobi deželni odbor od posestnikov, kojim je dal lansko leto brezplačno plemenske svinje.

Ne moremo zamolčati začudenja, da smo našli med prosilci le malo Vipavcev; upamo, da se bodo tudi oni kmalu prepričali, kako dobičkonosna je

prejude tudi v Vipavski dolini. — Ali ni boljše prodajati prešičke, nego jih za drag denar kupovati? Seveda je nekoliko truda, toda brez truda ni nič na svetu!

Glas gre po deželi! — Pod tem nadpisom prinesla je „Edinost“ od pondeljka sledeče: „Gorica“ objavlja dopis s Krasa, v katerem vprašuje dopisnik: če je resničen glas, ki se širi po Krasu, da je namreč dr. Stepančič izposloval 1000 K za kmete, ki so izboljšali pašnike, dalje, da se popravi nevarni ovinek pod Dutovljami, da se napravi cesta med Gorjanskim, čez Brestovico do Jamelj in tudi neka druga pot, menda Volčji-grad-Gorjansko.

„Edinost“ pristavlja samozvestno, da je vlovila tiča. Torej nič drugega: samo glas se širi po deželi! In dopisnik bi rad izvedel od „Gorice“, če je ta glas resničen! Zakaj ni dala „Gorica“ nika-kega odgovora na to vprašanje?

Tu je dvojno možno, nadaljuje „Edinost“: ali gre tu za farbanje najnižje vrste od strani „Gorice“, ali pa jo je kdo s Krasa imenitno „potegnil“!

Mi odgovarjamo najprej dopisniku, da je glas, ki gre po deželi resničen, kar zopet dokazuje veliko požrtvovalnost kraškega poslanca dr. Stepančič-a, ki ne zamudi nobene prilike, da bi nekaj izposloval za svoje rojake, v velikem nasprotju z „Edinostnim“ kandidatom dr. Gregorinom, ki je moral sam priznati, da ni vkljub temu, da je vžetrileta deželni poslanec, za Kras prav nič napravil. Pač — pardon — kako, da ni nič napravil? Kako da bi ne bil! Provročil je lansko leto na škodo dežele in Kraševcev, koji so morali tolikokrat iti na volišče in zgubljati dragi čas, nepotrebno dopolnilno volitev in potem, ko je bil po milosti zopet izvoljen, nepotrebno zaključenje deželnega zbora.

Tebi, tetka „Edinost“, pa odgovarjamo; da se ni šlo, kakor sedaj vidiš od naše strani za nobeno farbanje in tudi, da nas ni nobeden „potegnil“, pač moraj priznati, da se si ti s tvojim pre-nagljenim sumičenjem in s Tvojo ne-umno notico sama „nafarbala“ in „potegnili“, ter s tem le škodovala Tvojemu kandidatu, ker — izzvani — smo morali zopet povedati par kričevih resnic. — Morala za prihodnjič: „Edinost“! halt's Maul — jezik za zobmi — s sličnimi neslanimi noticami!

Svetnik J. Fon. Naš kandidat, svetnik g. Fon, je jako priljubljena tarča, v katero spuščajo strelice ljudje, ki nimajo prav nobene zasluge za naše ljudstvo. V enomer trobijo v svet, da Fon ni pa ni poslanec za nič. Tem ljudem, ki utajijo tudi solce na nebu, kadar jim greje njih grešno glavo, bodi na uho to-le povedano: Da je naš kandidat, svetnik J. Fon, dober in vesten poslanec, dokazuje to, da se obračajo nanj tudi liberalci in liberalna županstva s to in ono prošnjo. In marsikateri liberalec mu je še danes hvalen za to ali ono uslugo. Tisti naši ljudje pa, ki se obračajo na našega kandidata s prošnjami za važne obče-koristne naprave, vedo boljše kakor „Soča“, kaj je našemu ljudstvu naš kandidat. Komu le more, gre na roko, mu pomaga in stori po najboljši vesti. — Če pa ga „Soča“ maže, je to njemu le v čast, kajti navadno je ravno narobe res, kar „Soča“ trdi. Sicer pa liberalcev prav nič ne silimo, da vole našega Fona. Oni naj le volijo svojega Kocjančiča. Potem bomo videli, kdo ostane v žaklju, ali Fon ali Kocjančič.

Josip Fon na delu za ljudstvo. — Prejeli smo in priobčujemo: Onim ljudem, ki trdijo, da ni bivši poslanec Fon nič naredil za svoje volilce naj bo pri-bito le to-le: Sovodnje. Šli smo k njemu in ga naprosili za ustanovitev državne čipkarske šole. Izposloval nam jo je.

košarske šole. Izposloval nam jo je. Šli smo k njemu, ki bi podpiral ustanovitve deželnega vrta v Sovodnjah. Imamo ga! Izposloval nam je deželne podporo za obe državni šoli. Več občinarjem je šel na roko v njih zasebnih zadevah in celo — liberalnim. Kdo bi ga sedaj ne volil?

Nesramna Gabrščekova „Soča“, duševna hrana goriške liberalne inteligence à la prof. Seidl, prof. Žilih & compagnia bella — se je zopet z infamno lažjo zagnala v številki od 27. maja proti našemu kandidatu dr. Stepančič-u. V obče je znano in priznано, da je on takorekoč na tih način slaviziral sodnijo v Buzetu, in da je moral vsled tega, ker se je prav za prav z ozirom na kočljive in zelo napete tamošnje narodne in politične razmere skoro preveč izpostavljati, mnogo pretrpeti.

Na tak podel način se hočejo norčevati naši pretvezni „narodnjaki“ in naprednjaki z res narodnim možem. Nič ne de, slovanski pečat vendar ostane!

Temu možu očita „Soča“, da je zapustil pri sodniji samo laški pečat da-si so ga nagovarjali, naj preskbi dvojezičnega in to iz razloga, ker se mu je tožilo pisati na višjo oblast v Trst, da bi dali v to potrebno dovoljenje.

Bodi enkrat za vselej „Soči“ povedano, da se dr. Stepančič-u nikdar ne toži, kadar se gre za narodne koristi, da njega tudi ni treba prav nič nagovarjati, marveč, da ve sam kaj ima za storiti!

Tako je bilo s pečatom v Buzetu. Da-si ga ni nobeden nagovarjal, pisal je on — kakor smo se mi na kompetentnem mestu informirali — na višjo oblast naj bi dovolila, da se napravi z ozirom na pretežni slovanski značaj okraja, dvojezični odn. tudi hrvaški pečat. Dobivši negativni odgovor, ni dal narodni črv Stepančič u miru in glej ga: Na lastno roko dal je napraviti pri ugodni priliki prvi dvojezični pečat pri buzetski sodniji in potem še samo hrvaškega. — Če „Soča“ tega ne verjame so priče in drugi dokazi na razpolago. Sicer se pa nesramna obrekovalka lahko prepriča tudi iz sodnih spisov, da je bivši okr. sodnik v Buzetu dr. Stepančič dobil ravno za to narodno drznost po daljšem času od višje oblasti zaradi samolastnega uvednje pečata ukor in menda ga je zaradi tega tudi „Sočina“ vredna prijateljica „Edinost“ nazvala „disciplinarnega“ sodnika.

Ako se hoče nesramna lažnjivka prepričati o njeni laži, naj se potruži v naše uredništvo, kjer dobi odtisek samohrvaškega pečata okrajne sodnije v Buzetu, katerega je oskrbel dr. H. Stepančič, ko je tam uradoval in katerega smo si mi oskrbeli. Torej k nam, junaki resnice!

Še enkrat poglavje o „neodvisnosti“. — Pojasnili smo, kako v resnici izgleda tista „neodvisnost“, katero prodajajo liberalni kandidati po shodih in katero jim pripisujejo liberalni listi. Govorili smo splošno, brez namigavanj, a vendar je „Edinost“, glasilo kandidata Gregorina, vsa iz sebe. Posebno jo je zbolelo, ker smo rekli, da je oni, ki ni zadolžen, bolj neodvisen kakor oni, ki je zadolžen. To smo rekli in to vzdržujemo, in naj se „Edinost“ zvija kakor hoče. Mož, katerega morijo materijalne skrbi, se ne more popolnoma žrtvovati koristim svojih volilcev. Ni treba imeti veliko v glavi, da se to izprevidi. V svoji zadregi pravi „Edinost“, da so tudi med voditelji S. L. S. ljudje, ki so zadolženi. Naj imenuje take ljudi naše stranke na Goriškem! Z imeni na dan! Če ima pa v mislih bivšega poslanca dr. Hočevarja na Kranjskem, ki je po tuji krivdi in ne po lastni lahkomišelnosti zabredel v dolgove, potem naj ga oni kandidat, ki se je čutil po naši no-

ma in naj ne kandidira, kakor ne kandidira več dr. Hočevar! Nikomur nismo mi očitali dolgov, a tega ne moremo dopustiti, da bi našim kandidatom, ki so se vselej v zasebnem in javnem življenju izkazali kot celi, kot neodvisni možje, kot značajni Slovenci, taki ljudje očitali odvisnost, ki so vezani na vseh štirih koncih in krajih. Naj le izzivajo s svojo „neodvisnostjo“, dobe, kar jim pritiče! In kar mi po resnem preudarku rečemo, je kakor z žebljem pribito. Vse advokatske sofisterije in zvitarije, vsi mili vzdih solzave in hinavske „Edinosti“ ne bodo nič pomagale. Capito?!

Dr. Tuma in „Edinost“. „Edinost“ je bila — od veselja vsa iz sebe, ker je dr. Tuma na socialističnem shodu v Sežani napravil par poklonov svojemu odvetniškemu kolegu dr. Gregorinu in je vsled tega polagala velik pomen dr. Tumovim izvajanjem. Radovedni smo, kaj bo „Edinost“ dr. Tumu trdila, ko izve, kaj je dr. Tuma govoril o Gregorinu in o liberalcih na rihemberškem socialističnem shodu. Na tem shodu je namreč dr. Tuma uničevalno govoril o liberalni stranki, ki jo je označil za protiljudsko in protigospodarsko. Na medklci nekega liberalca zakaj je zapustil liberalno stranko, je odgovoril, da liberalna stranka povsod propada in da nima nobenih vspehov, razen znanih gospodarskih polomov. Dr. Tuma je nadalje rekel, da je S. L. S. upoštevanja vredna, ker je svetovna stranka. Začudenim liberalnim poslušalcem je dr. Tuma povedal, da dr. Gregorin ne bo imel nobene moči, ker bo osamljen.

Kaj pravi k temu „Edinost“? Mi smo namreč mnenja, da je dr. Tuma v Rihemberku vendarle enkrat eno pametno povedal.

Volilni shod se bo vršil v nedeljo dne 11. junija v Kanalu v župnišču. Sklicuje ga S. L. S.

Mat otročjega trupla ki je bilo položeno v spovednico — aretirana. — Svoj čas smo poročali, da so našli v spovednici cerkve „Immacolata“ v Gorici škaflo v kateri je bilo povito malo dete. Sedaj se je goriški policiji posrečilo priti na sled storilki, in sicer tako-le: Na škafli, v kateri je bilo mrtvo trupelce so bile malo vidne črke in neke številke. Na podlagi teh znamenj je policija dognala tovarno, ki izdaja take škafle in sicer je to tovarna Albert Kubler na Dunaju. Policija je vprašala tovarno, ali je poslala tako škaflo v Gorico, nakar se je dognalo, da je tovarna Kubler res poslala tako škaflo trdki z modnim in drobnim blagom Ivančič in Kurinčič v Gorici. Seveda se je policija potem še dalje zanimala za to reč in poizvedovala pri trdki Ivančič in Kurinčič, kam je oddala to škaflo. Sluga trdke Ivančič in Kurinčič se je spomnil, da se je ta škafla oddala neki ugledni družini v ulici Morelli v Gorici. In tako je prišlo na dan, da je ta družina odstopila to škaflo 22-letni učiteljici Pavli Hmeljakovi, službujoči na Trnovem pri Kobaridu. Orožniki so šli k njej in jo o stvari izpraševali in na sodniji v Kobaridu je izjavila, da je ona mati v spovednici položenega deteta. Porodila da je v Gorici v neki restavraciji, njen zaposelivec pa da je nek učitelj s hribov. Kmalu nato je bila aretirana in prive-

dena v goriške zapore. Pavla Hmeljak je doma iz Lokavca. Kako in kdo je nesel zabojček v spovednico, ni še znano.

Sv. Oče papež je praznoval včeraj 76 obletnico svojega rojstva. Doktor Petacci, ki obiskuje sv. Očeta večkrat na teden, je izjavil pred nekaj dnevi, da je kljub visoki starosti njegovo zdravstveno stanje prav povoljno.

Razpisano mesto. — Na goriški gimnaziji je razpisano mesto prirodo-pisja kot glavni in računstva kot stran-ski predmet. Prošnje je vložiti pri dež. šol. svetu do 15. junija t. l.

Jamska veselica v Postojni. Še enkrat se opozarja p. n. občinstvo, da odhaja binkoštni ponedeljek, dne 5. junija poseben vlak iz Gorice v Postojno dopoldne ob 8 uri 26 min. V velikan-skih bogato s kapniki odičenih prostori-h bode sviral več godb med njimi tudi polnoštevila godba južne železnice z Dunaja. Slavnostna električna raz-svetljava bode še posebno povzdignila čarobno jamsko krasoto. Razun mnogih posebnih vlakov vozi letos prvič tudi več posebnih parnikov iz Benetk v Trst, kjer bodo imeli zvezo z vlaki južne železnice. Veselica se vrši pri vsakem vremenu, ker je sprehod po suhih jam-skih poteh vedno in tudi ob času de-ževja ali po deževju nekaj posebno mičnega.

Vabilo k rednemu občnemu zboru „Hranilnice in posojilnice registrovane zadruge z neomejeno zavezo“ v Solkanu, ki se bode vršil v nedeljo 18. junija 1911 v občinski pisarni. Začetek koj po blagoslovu. Dnevni red: 1.) Poročilo na-čelstva. 2.) Poročilo računskih pregle-dovalcev. 3.) Potrjenje računskega sklepa za leto 1910. 4.) Izvolitev načelstva. 5.) Izvolitev računskega pregledovalca in njegovega namestnika. 5. Slučajni pred-logi. Načelstvo.

Iz Kobarida. Naznanja se, da bo letos v Kobaridu cerkveni shod in trg sv. Antona v ponedeljek dne 12. junija, ker so drugi dan državnozbornske volitve.

Grozna nesreča v Vipavi. V pon-deljek je divjal po Vipavski dolini vihar. Pod Gradiščem so bili kosci, ki so hi-teli vsi domov izven Štefana Petrič, ki so se podal pod hrast. Nesreča je ho-tela, da je ravno v ta hrast treščilo in Petriča ubilo. Najbolj žalostno pa je, da se je ta nesreča pripetila ravno pred dvema porokama v njegovi hiši. Te dni sta se imeli namreč poročiti njegova hči in njegova sestra. Svatje pa bodo morali poprej za pogrebom ponesreče-nega očeta.

Molk, ki bi lahko postal osoda-poln. — Včerajšnja „Zeit“ priobčuje čla-nek, kateri vzbuja pozornost vsega ci-viliziranega sveta. Gre se namreč za slučaj kolere v Gradcu, ki je bila pre-nešena iz Benetk v Štajersko glavno mesto, Medtem, ko je bila javnost v Avstriji takoj obveščena o tem slučaju nevarne kužne bolezni, se v Italiji molči o tem, da obstaja v Benetkah ognjišče te bolezni. Gotovo je, da so bile itali-janske oblasti obveščene o slučajih ko-lere, a svoje dolžnosti nasproti javnosti, da bi namreč ljudstvo na to dejstvo opozorile, niso izvršile. Kake posledice bi lahko imelo tako molčanje, si vsak otrok lahko predstavlja. Benetke so, kar ni treba posebe naglašati, cilj potoval-

cev cele Evrope, da tudi lahko rečemo celega sveta. Kako lahko bi se ta skrajno nevarna kuga razširila po celem svetu in bi provzročila nepregledno težke po-sledice. A vzlic tem razlogom se ni ita-lijanska vlada smatrala dolžno odrediti potrebno, da bi se ta bolezen izolirala in potem zatrla. Taka nemarnost je pa naravnost obsodbe vredna in je popol-noma v protislovju z mednarodnimi dolž-nostmi, katere mora vsaka država v tem pogledu izpolnovati, in v protislovju z naravnimi zakoni človekoljubja. Italija seveda prikriva to nevarno bolezen zgolj iz sebičnosti, ker se boji, da bi ne pri-hajalo več toliko ljudi na jubilejno raz-stavo v Rim. Tako približno „Zeit“, „N. F. Pr.“ pa priobčuje uradni dementi be-neškega župana, ki zanika z vso odloč-nostjo da bi bila v Benetkah kaka kužna bolezen.

Navzlic temu uradnemu dementiju pa prinašajo drugi listi sledečo brzo-javko iz Benetk z dne 2. t. m.:

Kolera se širi dan za dnevom bolj. Prvi slučaj smrti, zbog kolere se je do-godil že pred 14 dnevi; danes pa je že znanih preko 100 slučajev obolenosti za kolero. Italijanske oblasti nje pa to pri-krivajo, ker se boje, da bi trpele škodo razstave, ki so prirejene o priliki 50-

letnice združene Italije. Le na ta način je bilo možno, da se je kolera zanesla že celo v Gradec.

Drugi slučaj kolere v Gradcu. — V Gradcu leži v bolnišnici neka sorod-nica na kolero umrlega poštnega urad-nika Francki-ja tudi bolna na znakih kolere. Bolnica je kavarnarica in so njen lokal in sploh vse, kar je bilo z njo v najmanjši dotiki, desinficirali. Njeno stanje ni prav težko. Ona čuti potrebo po počitku in spi skoro ves čas.

Kolera v Carigradu. — V Cari-gradu je obolelo na kolero petnajst oseb, pet jih je že umrlo.

Povišanje cen tobaku. Zadnji dan meseca junija se bo naznanilo občin-stvu za koliko se bodo cene tobaku zvišale in sicer tako pozno zato, da si nikdo ne bi mogel preskrbeti večjih ko-ličin tobaka po starih cenah.

Živi raki se dobe vsaki dan v gostilni **Valentina Komela** na Ajševici. — Na zahtevo pošilja gg. odjemalcem tudi na dom.

ZAHVALA.

Za mnogoštevilne dokaze iskrenega sočutja povodom bo-lezni, smrti in pogreba naše preljubljene matere gospe

FRANČIŠKE PAVLICA

izrekajo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem srčno zahvalo. Posebe se zahvaljujemo Njega Prezvzišenosti knezonadškofu dr. Frančišku Sedeju za izrek sožalja, preč. g. župniku Strancarju, kolegiju bogosl. profesorjev, vsem drugim duhovnikom in bogoslovcem, p. n. gg. učiteljem, zlasti g. nad-zorniku Finšgerju, gg. županom iz okolice, veleč. osobju rihem-berške železniške postaje; osobju orožniške postaje, cenj. rihem-berškemu starašinstvu, društvu „Skalnica“, ki je poslalo svoje odposlanstvo, visokor. baronu in visokor. g. baroninji Lewetzow za venec, istotako tudi vodstvu rihemberške grajščine za venec, domačemu cerkvenemu pevskeemu zboru, ljudstvu v Rihembergu in sploh vsem, ki so v obilnem številu prihiteli na pogreb.

Rihenberg, dne 1. junija 1911.

Družina Pavlica.

Prvi c. kr. privilegirani

M. Poveraj

Zaloga

zavod za olvilne in vojaške uniforme

BORICA
na Travniku

modnega blaga, gotovih oblik in perila.

VSAKE VRSTE.

ZA BIRMANCE.

Manufakturna trgovina **TEOD. HRIBAR** v Gorici, Via Giosuè Carducci št. 6. (prej Gosposka ulica) ima v zalogi krasno blago za deklice in dečke.

Vsem gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORIJO

— edino pristni, po kakovosti nedosegljivi slovenski izdelek. —

— v korist —
obmejnim slovincem.

Razpis dražbe.

Občina Bovec pol. okraj Tolmin razpisuje tem potom gradnjo občinskega vodovoda na Plužnah na podlagi projekta izdelanega po deželnem stavbinskem uradu v Gorici.

Gradnja je proračunjena na 6100 K in se bode oddala na podlagi enotnih v proračunu navedenih cen.

Načrti, proračun, kakor tudi splošni in posebni stavbeni pogoji so na ogled v občinski pisarni ob uradnih urah.

Pismene ponudbe z varščino 400 K v denarju ali pupilarnovarnih vrednostnih listinah so doposlali podpisnemu županu najkasneje do 26. junija t. l. Županstvo si pridržuje popolno prosto sklepanje v sprejetju ali odklonitvi ponudb.

Izid dražbe naznani se ponudnikom tekom 14 dni.

Županstvo trga Bovec

dne 30. majnika 1911.

Leopold Jonko, župan.

Prosiva sahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

GORICA, Gosposka ulica št. 7 (prej Krojaška zadruga.)

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno kreno nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva sahtevati listke!

Svoji k svojim!

Podpisani slovenski brivec v Gorici Gospodska ulica št. 1 se priporoča sl. slovenskemu občinstvu iz mesta in z dežele za obilen obisk. Postrežba točna in strogo snažna. Brije in striže tudi na mesečno odplačevanje. Na zahtevo brije in striže na domu. V zalogi ima razne toaletne potrebščine po zmerni ceni. Prevzema vsa lasničarska dela ter kupuje ženske lase po 12 K in naprej kilogram.

Franc Novak,
Gospodska ulica, št. 1.

Velike zaloge novih dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, orkestrionov, gramofonov, vsakovrstnih plošč itd. V zalogah imam veliko vseh gori navedenih tudi že rabljenih strojev, prav po ceni na izbero pri

BATJEL-U

Gorica,
STOLNA ULICA 3-4.
Mehanična delavnica.
Prodaja tudi na obroke.

Ceniki poštnine prositi.

Opomba: Kdor mi dvokolo, gramofon in šivalni stroj prodá, dobi za nagrado eno novo dvokolo.

Rojaki! podpirajte slov. šolstvo

= v Gorici! =

MIHALJ TURK

na Korču št. 6.

priporoča slavnemu občinstvu svojo

BRIVNICO.

Zagotavljam točno postrežbo. Sprejemam naročila za maskiranje po primerni ceni.

Restavracija Brezje

pri Mariji Pomagaj p. Radovljica.

Podpisani se toplo priporoča volec. romarjem in drugim obiskovalcem Brezja za obilen obisk restavracije „Brezje“. Točim izvrstna briska bela in črna domača vina, kakor tudi najboljše pivo. Kuhinja domača in najboljša. Gorka jedila v vsakem času.

Ušaj,
restavrater Brezje.

Nova trgovina z železnino

Pinter & Lenard

v Gorici v Raštelju št. 7

Velika zaloga železa, cementa, kuhinjske posode, raznovrstnega orodja, za poljedelce, mizarje, kovače i. t. d. sesalke, klosete, peči, štedilnike in vsi v to stroko spadajoči predmeti.

Cene zmerne, postrežba solidna, prijazna in domača. Cenj. občinstvu se toplo priporoča

Pinter & Lenard.

Naznanilo preselitve.

Znana stara domača tvrdka z železnino

Konjedic & Zajec

naznanja uijudno, da preseli svojo trgovino v prostore hiše

„Goriške ljudske posojilnice“

Gosposka ul. št. 7 (prej krojaška zadruga).

Na novo praktično urejena trgovina omogoči nas naše cenj. odjemalce vsestransko hitro, točno, ceno in pošteno postreči.

Zahvaljevaje se dosedanjej cenjenej naklonjenosti, proseč i nadaljne vljudnosti, priporočamo se za obilne naročbe v naših novih prostorih

z odličnim spoštovanjem

Konjedic & Zajec.

„Kmečka Banka“ v Gorici,

na Korču št. 12

eskomptuje menjice pod jako ugodnimi pogoji.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun, ter jih obrestuje čisto po

4³/₄ %

Načelstvo obstoji iz gg.: Dr. Alojzij Franko, predsednik, Ivan Sannig, veleposesnik in župan v Biljah, podpredsednik, Fran Obljubek, veleposesnik in župan v Kojkem-Krasno, Ignacij Krizman, nadučitelj v Dornbergu, Alojzij Banelj, veleposesnik v Podgori.

Stojte!

Kdo ne pozna tvrdke

Stojte!

Kerševani & Čuk

na Stolnem trgu (Piazza Duomo) v GORICI šte. 97

Vsakdo pozna to tvrdko, ker ima na prodaj Original Victoria šivalne stroje, ki so najboljše, najcenejši, najtrpežnejši, najlažji, ki delajo še po 10-letni uporabi brezšumno, hitro in točno. Original Victoria šivalni stroji so se vsem šiviljam, krojačem in drugim močno priljubili. Vsakdo naj si ogleda pred nakupom šivalnega stroja

„Original Victoria“ šivalne stroje. Tvrdka da na razpolago učiteljico, ki poučuje brezplačno. Z Original Victoria šivalnimi stroji se izvršuje vsakovrstno umetno vezenje (rekamiranje) itd. itd.

Ta tvrdka ima na prodaj vsakovrstno kmetijsko orodje: slamoreznice, stiskalnice, drozgelnice (stroje za mastenje grozdja), pluge, brane itd. itd.

Ta tvrdka ima na prodaj najboljše dvokoleso bela, rdeča itd. z znamko KERŠEVANI & ČUK, ki jih sama izdeluje. Nadalje, puške, samokrese, drugo belgijsko orožje, streliivo. — Potem najboljše

gramofone.

Daje na obroke.

CENIKI
se razpošljajo
zastoni.

Nadalje, puške, samokrese, drugo belgijsko orožje, streliivo. — Potem najboljše

